C/2024/6738

2024.11.26.

P9_TA(2024)0094

Az Európai Központi Bank 2023. évi éves jelentése

Az Európai Parlament 2024. február 27-i állásfoglalása az Európai Központi Bank 2023. évi éves jelentéséről (2023/2064(INI))

(C/2024/6738)

Az Európai Parlament,

— tekintettel az Európai Központi Bank (EKB) 2022. évi éves jelentésére,

— tekintettel az EKB 2023. május 25-i visszajelzésére a Parlament által az EKB 2021. évi éves jelentéséről szóló állásfoglalásában megfogalmazott észrevételekre,

— tekintettel a Központi Bankok Európai Rendszere (KBER) és az EKB alapokmányára, és különösen annak 15. és 21. cikkére,

— tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 123. cikkére, 127. cikkének (1) és (2) bekezdésére, 130. cikkére, valamint 284. cikkének (3) bekezdésére,

— tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 3. és 119. cikkére,

— tekintettel az eurórendszer szakértőinek az euróövezetről szóló, 2023. június 15-i makrogazdasági előrejelzéseire és az EKB Kormányzótanácsa által hozott határozatokra,

— tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság és az EKB elnöke, Christine Lagarde közötti 2023. március 20-i és 2023. június 5-i monetáris párbeszédre,

— tekintettel a digitális euró létrehozásáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló, 2023. június 28-i bizottsági javaslatra (COM(2023)0369),

— tekintettel az Európai Parlament és az Európai Központi Bank között a központi banki tevékenységek területén a kapcsolattartás módozatainak strukturálásáról levélváltás formájában létrejött megállapodásról szóló, 2023. június 1-i határozatára ([1]),

— tekintettel „Az Ukrajnában zajló orosz háború Unióra gyakorolt társadalmi és gazdasági következményei – az Unió reagálási képességének megerősítése” című, 2022. május 19-i állásfoglalására ([2]),

— tekintettel az ENSZ Éghajlatváltozási Keretegyezménye keretében elfogadott Párizsi Megállapodásra,

— tekintettel a szociális jogok európai pillérére,

— tekintettel eljárási szabályzata 142. cikkének (1) bekezdésére,

— tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság jelentésére (A9-0412/2023),

A. mivel az eurórendszer szakértőinek 2023. júniusi makrogazdasági előrejelzései szerint az euróövezet gazdasági növekedése a 2022-es 3,5 %-ról 2023-ban várhatóan 0,9 %-ra lassul, majd 2024-ben 1,5 %-ra nő; mivel az Eurostat gyorsbecslése szerint az euróövezet 2023-ban mindössze 0,6 %-kal növekedett; mivel ez a legrosszabb teljesítményt jelenti a 2020-as recesszió óta;

B. mivel az eurórendszer szakértőinek az euróövezetre vonatkozó 2023. szeptemberi makrogazdasági előrejelzései szerint az általános infláció 2023-ban várhatóan átlagosan 5,6 %, 2024-ben 3,2 %, 2025-ben pedig 2,1 % lesz, a csökkenő energiaárak és a kínálati szűk keresztmetszetek enyhülése ellenére; mivel a maginfláció tartósabb volt, 2023 júniusában 5,5 %-ra emelkedett, majd 2023 szeptemberében 4,2 %-ra csökkent; mivel a maginfláció az előrejelzések szerint rövid távon meghaladja az általános inflációt, és 2024 elejéig felette marad, főként az erőteljes bérnövekedésnek köszönhetően;

([1]) Elfogadott szövegek, P9_TA(2023)0214.
([2]) HL C 479., 2022.12.16., 75. o.

C. mivel a referencia-kamatlábak 10 egymást követő emelése különösen káros hatással van a túlnyomórészt változó kamatlábon alapuló modelleket alkalmazó országok háztartásainak, mikrovállalkozásainak és kkv-inek fizetőképességére;

D. mivel a Bizottság 2023.évi gazdasági előrejelzése szerint a költségvetési hiány 2023-ban a bruttó hazai termék (GDP) 3,1 %-ára, 2024-ben pedig 2,4 %-ára csökken; mivel az államadósság GDP-hez viszonyított aránya az euróövezetben a 2022-es 95,0 %-ról 91,2 %-ra, az EU-27-ben pedig 87,4 %-ról 83,7 %-ra csökkent 2023-ra; mivel ez még mindig meghaladja a Szerződés szerinti referenciaértékeket; mivel az államadósság és a költségvetési hiány jelentős eltéréseket mutat a tagállamok között;

E. mivel az EKB politikailag független, ennélfogva sem az EU intézményei és ügynökségei, sem a tagállamok kormányai nem kísérelhetik meg befolyásolni; ez a függetlenség megköveteli az EKB-tól, hogy tartózkodjon politikai döntések meghozatalától;

F. mivel az Európai Bizottság szerint a kettős átálláshoz és annak szakpolitikai célkitűzéseihez kapcsolódóan becslések szerint további mintegy 650 milliárd euró összegű magán- és állami beruházásra van évente szükség 2030-ig ([3]);

G. mivel az EKB elsődleges célja az árstabilitás fenntartása, amelyet középtávon szimmetrikus 2 %-os inflációban határozott meg;

H. mivel anélkül, hogy veszélyeztetné az árstabilitás fenntartásának elsődleges célkitűzését, az EKB-nak az Unión belüli általános gazdaságpolitikát is támogatnia kell azzal a céllal, hogy hozzájáruljon az EUSZ 3. cikkében megállapított uniós célkitűzések megvalósításához;

I. mivel az EUMSZ 123. cikke és a KBER és az EKB alapokmányának 21. cikke tiltja a kormányok monetáris finanszírozását;

J. mivel az EKB elszámoltatható a Parlament mint az uniós polgárokat képviselő intézmény felé;

Általános áttekintés

1. emlékeztet arra, hogy az EUMSZ 127. cikke kimondja, hogy „a Központi Bankok Európai Rendszerének (a továbbiakban: KBER) elsődleges célja az árstabilitás fenntartása. Az árstabilitási cél veszélyeztetése nélkül a KBER támogatja az Unión belüli általános gazdaságpolitikát azzal a céllal, hogy hozzájáruljon az Európai Unióról szóló szerződés 3. cikkében megállapított uniós célkitűzések megvalósításához. A KBER a szabad versenyen alapuló nyitott piacgazdaság elvével összhangban tevékenykedik, ezáltal elősegítve az erőforrások hatékony elosztását és tiszteletben tartva a 119. cikkben meghatározott alapelveket.”;

2. megismétli az EKB-nak az EUMSZ 130. cikkében rögzített, jogszabályban előírt függetlenségét, továbbá kiemeli, hogy ezt a függetlenséget mindig megfelelő szintű elszámoltathatóságnak kell kiegészítenie;

3. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy ha az EKB nem tudja az inflációt időben a célszintre csökkenteni, de közben az euróövezetben növeli a finanszírozási költségeket, különösen a polgárok és a vállalkozások számára, az azzal a kockázattal jár, hogy az EKB elveszti hitelességét;

4. mély aggodalmát fejezi ki a tartósan magas inflációs ráták – különösen a maginflációs ráták – és azok versenyképességre, beruházásokra, munkahelyteremtésre és a fogyasztók vásárlóerejére gyakorolt káros hatásai miatt, amelyek különösen a fix vagy korlátozott jövedelemmel rendelkezőket érintik; felszólítja az EKB-t, hogy megbízatásának megfelelően tegyen meg minden szükséges intézkedést az inflációs ráta csökkentése érdekében; emlékeztet arra, hogy ez a helyzet gazdasági bizonytalanságot okoz és növeli a polgárok megélhetési költségeit; hangsúlyozza, hogy ez növekvő inflációs várakozásokhoz vezethet, amelyek fenntartják az áremelkedési ciklust, és aláássák a gazdasági stabilitást; megjegyzi, hogy a kvantitatív inflációs céloknak középtávon kell teljesülniük; felhívja az EKB-t, hogy adjon részletesebb tájékoztatást a semleges kamatláb nyomon követéséről és meghatározásáról;

([3]) Európai Bizottság (2021). Az EU gazdasága a Covid19 után: a gazdasági kormányzásra gyakorolt hatások

5. tudomásul veszi az adósság, az államháztartási hiány és az állami beruházások eltérő szintjeit a tagállamokban, valamint azokat a potenciális kockázatokat és problémákat, amelyeket ez jelent a gazdasági stabilitás, a befektetői bizalom, a gazdasági növekedés és a hosszú távú jólét szempontjából; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy nem történt elegendő lépés a versenyképesség és az állami beruházások reformja érdekében, míg a kamatlábak alacsonyak voltak; hangsúlyozza, hogy különösen aggódik az adósságfinanszírozási költségek emelkedő kamatlábak miatti növekedése miatt, különösen az államadósságok esetében; emlékeztet arra, hogy a stabil gazdaság és a fenntartható növekedés fenntartása érdekében kulcsfontosságú a költségvetési hiány és az államadósság szintjének felelősségteljes kezelése, hogy elkerülhessük a jelenlegi inflációval kapcsolatos kockázatokat; sürgeti az EU gazdasági kormányzási szabályainak felülvizsgálatára vonatkozó bizottsági jogalkotási javaslatok mielőbbi elfogadását; üdvözli az EKB ezzel kapcsolatos véleményét; rámutat, hogy a laza fiskális politikák az EKB monetáris szigorítási politikájával ellentétes hatást fejthetnek ki;

6. elítéli Oroszország Ukrajna elleni, provokáció nélkül indított invázióját és folyamatban lévő agresszióját, valamint sajnálatát fejezi ki az ezzel járó folyamatos kínálati oldali negatív sokkok miatt; aggodalommal tölti el annak az európai gazdaságra és társadalomra, különösen a legveszélyeztetettebb és legkiszolgáltatottabb csoportokra, például a kisebb jövedelmű háztartásokra és a kkv-kra nézve tartós, kiszámíthatatlan és súlyos következményei; e tekintetben üdvözli, hogy a REPowerEU-t az orosz energiától való függőség csökkentése, a stratégiai autonómia támogatása és az ellátási oldali zavarok orvoslása céljából szerepeltetik a helyreállítási és rezilienciaépítési tervekben;

7. kiemeli, hogy az európai versenyképességet és az euró nemzetközi szerepét fenyegető veszélyek nemcsak a magas inflációból, az Ukrajnában zajló háborúból és a tagállamok magas és eltérő mértékű államadósságából erednek, hanem az euróövezet intézményi felépítéséből, a szabályozás egyre súlyosabb költségeiből, a globális kereskedelem növekvő széttagoltságából és az államok közötti protekcionista politikák küszöbön álló támogatási versenyéből is; felhívja az EKB-t, hogy vizsgálja meg az euró nemzetközi szerepe megerősítésének lehetőségeit annak érdekében, hogy növelje az euró tartalékvalutaként való vonzerejét;

8. megismétli Lagarde elnök figyelmeztetését, miszerint a fiskális támogatásnak átmenetinek, célzottnak és testre szabottnak kell lennie, és nem akadályozhatja a monetáris politika feladatát; felhívja a tagállamokat, hogy fiskális politikájukat igazítsák az EKB monetáris politikájának általános célkitűzéséhez; emlékeztet arra, hogy a gazdasági és monetáris unió a tagállamokban szilárd fiskális politikát igényel ahhoz, hogy reagálhasson a külső sokkokra; felszólít arra, hogy a költségvetési erőfeszítések összpontosítsanak a termelőberuházásokra és a reformokra; rámutat arra, hogy a kormányok és a Bizottság nem csak költségvetési intézkedések révén támogathatják a polgárokat és az iparágakat, hanem azáltal is, hogy a növekedést ösztönző és társadalmilag kiegyensúlyozott reformokra, valamint az infrastruktúrába történő állami és magánberuházásokra összpontosítanak; megjegyzi azonban, hogy az euróövezet architektúrája jelenleg továbbra is a monetáris dominancia elvén alapul; megjegyzi, hogy a magas infláció minden uniós intézmény és nemzeti hatóság határozott elkötelezettségét követeli meg az inflációs válság gazdasági és társadalmi következményeinek kezelése érdekében;

9. megjegyzi, hogy az EKB elsődleges megbízatásának teljesítése érdekében alkalmazott monetáris politikáit arányossági értékelésnek vetik alá; megjegyzi, hogy az arányossági értékelés figyelembe veszi a monetáris politikai intézkedések hatását a tágabb értelemben vett gazdaságra és gazdaságpolitikákra; hangsúlyozza, hogy amennyiben az árstabilitást egyformán elősegítő különböző szakpolitikák közül kell választania, az EKB-nak azokat az eszközöket kell választania, amelyek a legjobban támogatják az EU általános gazdaságpolitikáját;

10. üdvözli, hogy az EKB régóta támogatja a gazdasági és monetáris unió, a bankunió és a tőkepiaci unió jól átgondolt kiteljesítését; emlékeztet arra, hogy ez hozzájárulna a monetáris unión belüli kockázatmegosztás és pénzügyi stabilitás fokozásához, valamint az EU gazdasági és társadalmi fellendüléséhez, a banki hitelektől való függés csökkentéséhez, továbbá az ázsiai és amerikai piacokkal való versenyhez; emlékeztet arra, hogy a bankunió és a tőkepiaci unió kiteljesítésének előmozdítása csak egyértelmű politikai szándékkal valósítható meg; tudomásul veszi, hogy az EKB támogatja egy teljes körű európai betétbiztosítási rendszer létrehozását; elismeri, hogy a kockázatmegosztás és a kockázatcsökkentés összefügg egymással, és hogy az intézményvédelmi rendszerek kulcsszerepet játszanak a tagintézmények védelmében és stabilizálásában; felkéri az EKB-t, hogy kövesse nyomon a nemteljesítő hitelek helyzetét;

11. hangsúlyozza a kis- és középvállalkozások (kkv-k) kulcsfontosságú szerepét az EU gazdaságában, a gazdasági és társadalmi konvergenciában és a foglalkoztatásban; különösen aggódik a Covid19-világjárvány és az Ukrajna elleni orosz agresszív háború kkv-kra gyakorolt hatása miatt; ismét hangsúlyozza, hogy fel kell számolni a határokon átnyúló uniós befektetéseket hátráltató bürokratikus akadályokat, enyhíteni kell a nagyvállalatokhoz képest a kkv-kra nehezedő adóterheket, a tőke vonzása érdekében egyszerűsíteni kell a jogi kereteket, elő kell mozdítani a kkv-k pénzügyi piacokra való bejutását, és elő kell segíteni a polgárok pénzügyi műveltségét, hogy jobban megismerjék a befektetések előnyeit;

Monetáris politika

12. megjegyzi, hogy az általános infláció a 2022-es 8,4 %-ról 2023-ban 5,2 %-ra csökkent, elsősorban a csökkenő energiaáraknak és a kínálati szűk keresztmetszetek enyhülésének köszönhetően; megjegyzi azonban, hogy az infláció továbbra is a célként kitűzött 2 %-os szint felett van; tudatában van az EKB 2025-re vonatkozó 2,1 %-os előrejelzésének; aggodalmát fejezi ki a másodlagos hatások, a vállalkozások és a háztartások inflációs várakozásainak elszabadulása, valamint az ár-bér spirál kialakulásának veszélye miatt, amikor az inflációs várakozások és így a bérek is általánosan emelkednek, és figyelembe kell venni ennek a növekedésre és a foglalkoztatásra gyakorolt hatását;

13. megjegyzi, hogy a magas inflációs szintek aránytalanul nagy mértékben érintik az alacsonyabb jövedelmű háztartásokat, amelyek költségvetésük nagyobb hányadát költik alapvető szükségleti cikkekre; hangsúlyozza, hogy ezért az infláció célszintre való visszaszorítása a társadalmi kohézió fenntartása szempontjából is fontos;

14. aggodalmát fejezi ki a maginfláció annak ellenére tartósan magas mértéke miatt, hogy az már több hónapja csökkenő pályán van; megállapítja, hogy az infláció kezdetben az ellátási szűk keresztmetszetek miatt kezdett emelkedni; úgy véli, hogy az infláció kompenzálása és a telített munkaerőpiac miatt a bérnövekedés várhatóan emelkedni fog;

15. rámutat arra, hogy az ellátási szűk keresztmetszetek miatt az infláció már 2021 júliusában, tehát még Oroszország Ukrajna elleni, provokáció nélkül indított jogellenes teljes körű agressziója előtt elkezdte meghaladni a kitűzött célszinteket, ami rontotta az inflációs nyomást; megállapítja azonban, hogy az EKB csak 2022 júniusában kezdte meg az infláció kezelését, annak ellenére, hogy a Covid19-válság bebizonyította, hogy képes kellő időben cselekedni; megjegyzi, hogy más központi bankok gyorsabban cselekedtek; hangsúlyozza, hogy az EKB-nak gyorsan kell cselekednie, eleget téve azon megbízatásának, hogy minden döntését gazdasági és pénzügyi mutatók alapján hozza meg; úgy véli, hogy a gyorsabb reakció hamarabb gyakorolhatott volna hatást az árdinamikára, és ezáltal megakadályozhatta volna a 2022 októberében tapasztalt 10,6 %-os csúcsértéket;

16. felkéri az EKB-t, hogy folytassa a kínálati/keresleti oldali infláció elemzését;

17. teljes mértékben támogatja Lagarde elnök kijelentését, miszerint az infláció ellen küzdeni kell mindaddig, amíg csak szükséges, ugyanakkor hangsúlyozza, hogy a monetáris politika normalizálása a költségvetési, monetáris és strukturális politikák kombinációja révén érhető el; üdvözli Lagarde elnök alázatra és az EKB modelljeinek rendszeres frissítésére irányuló kérését; felkéri ugyanakkor az EKB-t, hogy a modellek elmúlt évekbeli gyenge teljesítményének fényében alapvetően vizsgálja felül és javítsa modelljeit és szakpolitikai döntéshozatalában betöltött szerepüket annak érdekében, hogy azokat hozzáigazítsa az új gazdasági tendenciákhoz, valamint az uniós és a globális pénzügyi piacok tendenciáihoz, figyelembe véve a jelenlegi és a korábbi válságok tanulságait, valamint a monetáris politikai döntéshozatal előtt álló kihívásokat;

18. emlékeztet arra, hogy az árstabilitás még messze nem valósult meg; tudomásul veszi a 2 %-os középtávú szimmetrikus inflációs célszintet; megállapítja, hogy az infláció az elmúlt 10 évben vagy jóval e célszint alatt volt, vagy jóval meghaladta azt; tudomásul veszi azt is, hogy az infláció csökkenő tendenciát mutat, közelítve az EKB középtávú célkitűzéséhez;

19. felhívja az EKB-t, hogy határozza meg jobban a „középtáv” fogalmát, és dolgozzon ki az árstabilitásra vonatkozóan egy olyan megközelítést, amely jobban összpontosít a minőségre, elegendő mozgásteret fenntartva az árstabilitás előnyeinek kihasználásához, ugyanakkor elegendő mozgásteret biztosítva a defláció kockázatának csökkentéséhez;

20. támogatja az EKB döntését az eszközvásárlási programjainak mérséklését illetően, tekintettel a piacon lévő likviditási többletre; tudomásul veszi azonban, hogy az EKB továbbra is legalább 2024 végéig újra be kívánja fektetni a pandémiás vészhelyzeti vásárlási program (PEPP) keretében vásárolt, lejáró értékpapírokból származó tőketörlesztéseket; tudomásul veszi, hogy az EKB bejelentette vállalati kötvényállományainak dekarbonizációját, bár ez az eltolódás az újrabefektetések elmaradása esetén elveszíti hatékonyságát; hangsúlyozza a biztosíték minőségének fontosságát;

21. megjegyzi hogy a piacsemlegesség fogalma a „szabad versenyen alapuló nyitott piacgazdaság” elvéhez kapcsolódik; függetlenségét tiszteletben tartva felkéri az EKB-t, hogy kezelje a piaci hiányosságokat, és biztosítsa a források hatékony elosztását hosszú távon, ügyelve arra, hogy politikailag a lehető legsemlegesebb maradjon, több esetben tiszteletben tartva a piacsemlegesség elvét; hangsúlyozza, hogy az ilyen döntések nem mehetnek az EKB elsődleges céljának a rovására;

22. elismeri, hogy a kínálati oldali infláció dinamikájának csökkentése és a fenntartható növekedési potenciál javítása érdekében több évtizedes alulfinanszírozottság után szükség van állami és magánberuházásokra;

23. hangsúlyozza, hogy a monetáris politika egyenletes transzmissziója létfontosságú az EKB árstabilitási megbízatásának teljesítéséhez; hangsúlyozza, hogy az állampapírok hozamainak túlzott eltérése a hitelfeltételeket összeegyeztethetetlenné teszi a monetáris politika egységes transzmissziójával, és rendkívül megnehezíti az államadósság csökkentését; ezzel összefüggésben tudomásul veszi a transzmisszióvédelmi eszköz létrehozását, amelynek célja a monetáris politika euróövezeten belüli hatékony transzmissziójának támogatása;

Másodlagos megbízatás

24. emlékeztet arra, hogy az EUMSZ 127. cikke előírja az EKB számára, hogy az EUSZ 3. cikkében foglaltak szerint támogassa az Unió általános gazdaságpolitikáját, ami a megbízatása körébe tartozik, amennyiben az nem veszélyezteti az árstabilitási célt; rámutat, hogy egyértelmű hierarchia áll fenn az EKB célkitűzései között; emlékeztet arra, hogy a zöld és digitális átállás a közös uniós prioritások közé tartozik;

25. súlyos aggodalmának ad hangot az EKB-n belüli politikai elfogultságról szóló közelmúltbeli médiajelentések miatt, amelyek a politikák úgynevezett zöldítésével kapcsolatosak; emlékeztet arra, hogy az EKB árstabilitási megbízatására való folyamatos összpontosítás kiemelkedő fontosságú az intézmény integritása és nyilvános támogatása szempontjából; megjegyzi a pluralizmus fontosságát az EKB intézményi kultúrája szempontjából; felhívja az EKB-t, hogy vizsgálja ki és gyorsan kezelje az ideológiai elfogultság gyanúját;

26. felkéri az EKB-t, hogy éves jelentésében szenteljen egy külön fejezetet annak ismertetésére, hogy miként értelmezte másodlagos célkitűzéseit és hogyan járt el azok alapján, valamint annak bemutatására, hogy ez milyen potenciális hatással van az elsődleges megbízatásra;

27. megjegyzi, hogy az EKB-t uniós intézményként megbízatása keretében eljárva kötik a Párizsi Megállapodás keretében tett uniós kötelezettségvállalások; arra ösztönzi az EKB-t, hogy továbbra is értékelje, hogy az éghajlatváltozás potenciálisan milyen mértékben befolyásolhatja az árstabilitás fenntartására való képességét;

28. üdvözli, hogy az EKB bejelentette, hogy továbbfejleszti az eurórendszer kockázatértékelési eszközeit és képességeit annak érdekében, hogy jobban figyelembe vegye az éghajlattal és a környezettel kapcsolatos kockázatokat, különösen azért, mert az éghajlatváltozás és a szélsőséges időjárási jelenségek nagyobb áringadozáshoz vezethetnek, különösen az agrár-élelmiszeripari ágazatban; felhívja az EKB-t, hogy folytassa a bankok és a vállalatok éghajlatváltozási kockázattal szembeni rezilienciájának értékelésére kialakított éghajlati kockázati stressztesztekkel kapcsolatos munkáját;

29. tudomásul veszi az EKB cselekvési tervét és az éghajlatváltozással kapcsolatos intézkedésekre vonatkozó részletes ütemtervét, amelyek az éghajlatváltozással kapcsolatos szempontoknak az EKB szakpolitikai kereteibe és modelljeibe való mélyebb beépítését célozzák; megjegyzi, hogy az éghajlat-politikai ütemterv nem tartalmaz hosszabb távú, célzott zöld refinanszírozási műveleteket vagy hasonló eszközöket;

30. hangsúlyozza a szociális jogok európai pillérének fontosságát a társadalmi-gazdasági konvergencia szempontjából; rámutat, hogy ezeket a célkitűzéseket akkor lehet a legjobban elérni, ha a szociális piacgazdaság kiszámítható árszinteken alapuló, stabil makrogazdasági környezetben működik;

Egyéb szempontok

31. felhívja a figyelmet a KBER-en belül a TARGET2-egyenlegek folyamatos eltérésére; tart attól, hogy ez konfliktusokhoz vezethet a jövőben; megjegyzi, hogy ezen eltérések értelmezése vitatott;

32. üdvözli, hogy az EKB figyelmet fordít a kibertámadások kockázataira; arra ösztönzi az EKB-t, hogy tartsa fenn ezt a tudatosságot, különösen a jelenlegi geopolitikai körülmények fényében; felhívja az EKB-t, hogy ne lazítson az új típusú digitális eszközök, például a kriptoeszközök, nevezetesen a kriptovaluták, valamint a kapcsolódó kiberbiztonsági kockázatok, a pénzmosás, az adócsalás, a terrorizmus finanszírozása és a kriptoeszközök nyújtotta anonimitáshoz kapcsolódó egyéb bűncselekmények alakulásának nyomon követésén; e tekintetben felhívja az EKB-t, hogy tartsa fenn digitális infrastruktúrájának rezilienciája iránti elkötelezettségét;

33. tudomásul veszi az EKB-nak a digitális euró projekt terén elért eredményeit, és üdvözli a Parlamenttel e tekintetben folytatott párbeszédét; megismétli, hogy tekintettel arra, hogy az EU élen jár a pénzforgalmi ágazat digitális átalakulásában, a digitális eurónak tiszteletben kell tartania a versenyt a banki és digitális pénzforgalmi környezetben; hangsúlyozza, hogy a digitális euró nem helyettesítheti a készpénzt mint fizetőeszközt, tiszteletben kell tartania a polgárok és a vállalkozások adatvédelemhez való jogát, és nem veszélyeztetheti a pénzügyi stabilitást; úgy véli, hogy a digitális euró csak akkor lesz sikeres, ha kézzelfogható hozzáadott értéket biztosít, amelyet egyértelműen kommunikálnak az uniós polgárok felé; emlékeztet arra, hogy a digitális euró bevezetése az Európai Parlament és a Tanács mint társjogalkotók döntésétől függ;

34. osztja az EKB aggodalmát az árnyékbanki szektor növekedésével és az általa a pénzügyi stabilitásra jelentett kockázatokkal kapcsolatban; hangsúlyozza a nem banki pénzügyi közvetítők megfelelő szabályozásának szükségességét, ami lehetővé teszi, hogy az ágazat a bankszektorral egyenlő feltételek mellett versenyezhessen;

35. üdvözli a Bázel III keretrendszert, mivel az erősíteni fogja a bankszektor rezilienciáját; figyelmeztet a meg nem felelés kockázatára; osztja az EKB ezzel kapcsolatos aggodalmait; hangsúlyozza, hogy a bankfelügyeletnek kockázatalapúnak kell lennie; hangsúlyozza az egyenlő nemzetközi versenyfeltételek és az európai bankok versenyképességének fontosságát;

36. megállapítja, hogy az EKB a technológiai fejlődéshez igazítja rendszereit, például a monetáris elemzés és döntéshozatal javítása érdekében adatfeldolgozási és -elemzési modelljeibe integrálja a mesterséges intelligenciát; hangsúlyozza, hogy a szóban forgó fejlesztéseket a működési kockázatok elkerülése érdekében mindenkor a biztonsági paraméterek mentén kell végrehajtani;

Elszámoltathatóság

37. üdvözli az EKB és az Európai Parlament közötti jelenlegi elszámoltathatósági gyakorlatok hivatalos, írásban történő formalizálását; elismeri az EKB nyitottságát és rendelkezésre állását a Parlament számára; felkéri az EKB-t és a Parlamentet, hogy teljes mértékben használják ki az elszámoltathatóságra és az átláthatóságra vonatkozó rendelkezéseket, és lehetőség szerint fejlesszék tovább ezeket az intézkedéseket, az EKB függetlenségének sérelme nélkül;

38. javasolja az EKB számára, hogy hozzon létre egy belső értékelő hivatalt politikai döntéseinek utólagos értékelésére, az EKB függetlenségének sérelme nélkül;

39. üdvözli az EKB érdemi és részletes visszajelzését a 2021. évi éves EKB-jelentésről szóló parlamenti állásfoglalásra; felhívja az EKB-t, hogy tartsa fenn az elszámoltathatóság és átláthatóság iránti elkötelezettségét, és továbbra is tegye közzé minden évben az EKB éves jelentéseiről szóló parlamenti állásfoglalásokra vonatkozó írásos visszajelzését;

40. megállapítja, hogy az EKB Igazgatóságának és Kormányzótanácsának csak két női tagja van; kéri az euróövezeti tagállamokat, hogy vegyék ki a részüket, és a nemzeti központi bankok jegybankelnöki pozíciójának betöltésére irányuló kinevezési folyamatba építsék be a nemek közötti egyenlőség elvét, hogy valamennyi nem számára egyenlő lehetőségeket biztosítsanak;

41. megjegyzi, hogy az EKB szervezeti struktúrájában a nemek közötti egyensúlyhiányról rendelkezésre álló legfrissebb statisztikák azt mutatják, hogy a nők aránya az EKB valamennyi vezetői pozíciójában nőtt; felkéri az EKB-t, hogy folytassa a szervezetében a nemek közötti esélyegyenlőség megerősítésére irányuló munkáját;

42. üdvözli az EKB új kommunikációs politikáját, amely hozzáférhetőbb módszereket tartalmaz az EKB politikai döntéseinek a polgárok és az érdekelt felek számára történő magyarázatára és ismertetésére, és felkéri az EKB-t, hogy fokozza a központi banki politikai célkitűzésekkel és a válságokra adott válaszintézkedésekkel kapcsolatos kommunikációját;

43. tudomásul veszi a felügyelőbizottság új elnökének közelmúltbeli kinevezését, és emlékezteti az EKB-t, hogy a jövőbeni kinevezési eljárások során jobban vegye figyelembe és tartsa tiszteletben az Európai Parlament előjogait, különösen az egységes felügyeleti mechanizmussal kapcsolatban;

44. hangsúlyozza az EKB etikai keretrendszerének és magatartási kódexének fontosságát, mivel ezek garantálják az EKB integritását, és a közbizalom és végső soron az EKB hitelességének alapját képezik; megjegyzi, hogy ez a keret iránymutatással szolgál az EKB személyzete és magas rangú tisztviselői számára a lobbisták kezelésének módjáról; felkéri az EKB-t, hogy e tekintetben rendszeresen vizsgálja felül a keretrendszert;

45. kéri az EKB-t, hogy politikai függetlenségének szigorú tiszteletben tartása mellett folytasson párbeszédet a nemzeti parlamentekkel; úgy véli, hogy ez megerősítené az EKB legitimitását és szakpolitikáit;

46. felhívja az EKB-t, hogy a visszaélések bejelentésére vonatkozó belső keretét hozza összhangba a visszaélést bejelentő személyek védelméről szóló uniós irányelvvel;

°
° °

47. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak és az Európai Központi Banknak.